

<http://www.theatermaggezien.net>

Theatermaggezien – Tuur Devens, 3/02/2010

**Puur Vormelijk dansgenot.
Thierry Smits en Compagnie Thor, *To the ones I love***

Choreograaf Thierry Smits en zijn compagnie vieren hun twintigste dansverjaardag. Ter gelegenheid daarvan is er een boek verschenen in het Frans en het Engels, over de producties van al die jaren, over zijn intenties en zijn steeds terugkerende onderwerpen. Smits heeft in zijn vroeger werk zelden maatschappelijke thema's vermeden, en zeker in de jaren '90 kwam de politiek rond AIDS en marginalisering als gevolg aan bod. Niet pamflettair of drammerig boodschapperig, maar esthetisch en vaak bizar sacraal. Het lijden van het lichaam was een terugkomend onderwerp. Met als tegenpolen de schoonheid die pijn kan uitstralen, de homo-erotiek, de sensualiteit, het genotsverlangen in elk individueel lichaam, in het bijzonder in andere culturen. De vorm is vaak barok en tegelijkertijd heel strak getimed, Smits is een man met de chronometer in zijn hand. Opvallend zijn de bijzondere gemixte soundtracks, en de mengelingen van dansstijlen. Hij wordt terecht een eclecticus genoemd. Ook is hij niet vies van camp, en dat werd/wordt hem in het danswereldje niet altijd in dank afgenomen. In Wallonië echter wel. Daar ontving hij een tiental jaren geleden de Océ-podiumprijs en in 2007 krijgt hij van de Waalse pers voor *V-Nightmares* de Prix de la Critique.

In een aantal dansstukken stond het dansplezier voorop. *D' Orient* (2 vorige seizoenen) is een ode aan de Oosterse eenvoud en luister. In de nieuwste creatie is het de pure esthetiek van dans. Op – hoe kan het ook anders - muziek van Bach.

Negen Afrikaanse dansers komen de bijna lege witte scène op. Alleen hun lichamen zijn al een genot om naar te kijken. Nog mooier worden ze als ze hun technisch kunnen tonen. De soundscape schept een Afrikaanse sfeer. Tussen de muziekstukken van Bach zijn er klanken te horen van het leven op Afrikaanse markten, van bijeenkomsten. De muziekstukken van Bach klinken zoals het moet. Het zijn geen Afrikaanse bewerkingen van de Bachmuziek.

Zes langwerpige blokken van verschillende lengte staan tegenover elkaar opgesteld. Ook de dansers stellen zich zo op. En toch, in eerste instantie lijkt het symmetrisch, dan merk je dat het niet klopt: Aan een kant staat een danser te veel. Ook als ze de blokken schuiven en erop gaan zitten, oogt het gelijk, en is het toch niet. Thierry Smits is voor deze productie alleen maar bezig geweest met vorm, met choreografische composities en met onderzoek naar beweging. Los van mystiek, los van een verhaallijn of thematische caleidoscoop, los van symbolische voorwerpen en attributen, los van rookmachines en kleurige vloeistoffen. Deze choreografie is louter een geometrisch spel met vormstructuren, bewegingen, composities van lichamen op de dansvloer. Er is de solodans tegen de rest, er zijn duo's, groepen van drie, dan vier tegen vijf. Vaak beginnen al de dansstukken synchroon en unisono, maar plots breken de dansers daar mee, en krijg je een heerlijk spel van variaties in klassieke ballet en hedendaagse dans, in aantrekken en afstoten. Ingetogen en vertraagde bewegingen die naar alle kanten exploderen. Het is ook een eenvoudig gehouden spel met kleuren: de ene keer dansen de Afrikanen met bloot bovenlijf, de andere keer in rode t-shirts, dan blauwe, oranje, steeds gevarieerd in kleurteint en in model. Elke danser heeft zijn individuele danstaal en die negen samen bezig zien, is prettig en vrolijk. Dat Thierry Smits je als toeschouwer enorm kan pakken, hebben we al kunnen ervaren. Nu gebeurt dat met een louter abstracte en geraffineerde choreografie. Werken met vormen is zijn sterke punt, en dat zien we hem graag doen op de dansscène. "*To the Ones I Love vertelt over het lichaam in beweging, het plezier van dansen, en wil deze energie liefdevol met de toeschouwer delen.*", staat er op de flyer. En dat wordt helemaal waargemaakt. Nog uren nadien zweef je op wolkjes.

Het boek *Thierry Smits Le corps sous tensions / The body-in-tensions* is geschreven door de dramaturg van het gezelschap Antoine Pickels, en is een uitgave Editions Alternatives théâtrales.